Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (štvrtá komora)

zo 4. septembra 2025*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Ochrana fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov – Nariadenie (EÚ) 2016/679 – Práva dotknutej osoby – Článok 17 – Právo na vymazanie údajov – Článok 18 – Právo na obmedzenie spracúvania – Článok 79 – Právo účinný súdny prostriedok nápravy – Nezákonné spracúvanie osobných údajov – Žaloba, ktorou sa domáha, aby bola prevádzkovateľovi uložená povinnosť zdržať sa v budúcnosti ďalšieho nezákonného spracúvania – Základ – Podmienky – Článok 82 ods. 1 – Právo na náhradu škody – Pojem ‚nemajetková ujma' – Posúdenie náhrady škody – Prípadné zohľadnenie miery zavinenia prevádzkovateľa – Prípadný vplyv vydania ‚príkazu na zdržanie sa konania'"

Vo veci C-655/23,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Bundesgerichtshof (Spolkový súdny dvor, Nemecko) z 26. septembra 2023 a doručený Súdnemu dvoru 7. novembra 2023, ktorý súvisí s konaním:

IP

proti

Quirin Privatbank AG,

SÚDNY DVOR (štvrtá komora),

v zložení: predseda štvrtej komory I. Jarukaitis, sudcovia N. Jääskinen (spravodajca), A. Arabadžiev, M. Condinanzi a R. Frendo,

generálny advokát: M. Campos Sánchez-Bordona,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

– IP, v zastúpení: M. Rodenhausen, Rechtsanwältin,

– Quirin Privatbank AG, v zastúpení: F. Buchmann, Rechtsanwalt,

* Jazyk konania: nemčina.

– Európska komisia, v zastúpení: A. Bouchagiar a M. Heller, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní z 20. marca 2025,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článkov 17, 18, 79, 82 a 84 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov) (Ú. v. EÚ L 119, 2016, s. 1, ďalej len „GDPR“).

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi IP, fyzickou osobou, a bankou Quirin Privatbank AG vo veci návrhu tejto osoby, ktorým sa domáhala, aby bolo tejto banke nariadené zdržať sa ďalšieho neoprávneného poskytnutia osobných údajov IP tretej strane a nahradiť nemajetkovú ujmu, ktorá bola tejto osobe údajne spôsobená v dôsledku pôvodného poskytnutia jej osobných údajov.

Právny rámec

Právo Únie

3 Odôvodnenia 1, 10, 11, 75, 85 a 146 GDPR stanovujú:

„(1) Ochrana fyzických osôb v súvislosti so spracúvaním osobných údajov patrí medzi základné práva. V článku 8 ods. 1 [Charty základných práv Európskej únie (ďalej len ‚Charta‘)] a v článku 16 ods. 1 [ZFEÚ] sa stanovuje, že každý má právo na ochranu osobných údajov, ktoré sa ho týkajú.

…

(10) S cieľom zabezpečiť konzistentnú a vysokú úroveň ochrany fyzických osôb a odstrániť prekážky tokov osobných údajov v rámci [Európskej ú]nie, úroveň ochrany práv a slobôd fyzických osôb pri spracúvaní týchto údajov by mala byť rovnaká vo všetkých členských štátoch. Konzistentné a jednotné uplatňovanie pravidiel ochrany základných práv a slobôd fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov by sa malo zabezpečiť v rámci celej Únie. … Týmto nariadením sa tiež členským štátom dáva priestor na spresnenie svojich pravidiel vrátane pravidiel spracúvania osobitných kategórií osobných údajov (ďalej len ‚citlivé údaje‘). V danom rozsahu toto nariadenie nevylučuje právo členského štátu, ktorým sa vymedzujú okolnosti špecifických spracovateľských situácií vrátane presnejšieho stanovenia podmienok, za ktorých je spracúvanie osobných údajov v súlade so zákonom.

(11) Účinná ochrana osobných údajov v rámci celej Únie si vyžaduje posilnenie a spresnenie práv dotknutých osôb a povinností tých, ktorí osobné údaje spracúvajú a o ich spracúvaní rozhodujú, ako aj zodpovedajúcich právomocí na monitorovanie a zabezpečenie súladu s pravidlami ochrany osobných údajov a zodpovedajúcich sankcií za porušenia pravidiel v členských štátoch.

…

(75) Riziko pre práva a slobody fyzických osôb s rôznym stupňom pravdepodobnosti a závažnosti môžu vyplývať zo spracúvania osobných údajov, ktoré by mohlo viesť k ujme na zdraví, majetkovej alebo nemajetkovej ujme, a to najmä ak spracúvanie môže viesť k diskriminácii, krádeži totožnosti alebo podvodu, finančnej strate, poškodeniu dobrého mena, strate dôvernosti osobných údajov chránených profesijným tajomstvom, neoprávnenej reverznej pseudonymizácii alebo akémukoľvek inému závažnému hospodárskemu alebo sociálnemu znevýhodneniu; ak by dotknuté osoby mohli byť pozbavené svojich práv a slobôd alebo im bolo bránené v kontrole nad svojimi osobnými údajmi;…

…

(85) Ak sa porušenie ochrany osobných údajov nerieši primeraným spôsobom a včas, môže fyzickým osobám spôsobiť ujmu na zdraví, majetkovú alebo nemajetkovú ujmu, ako je napríklad strata kontroly nad svojimi osobnými údajmi alebo obmedzenie práv týchto osôb, diskriminácia, krádež totožnosti alebo podvod, finančná strata, neoprávnená reverzná pseudonymizácia, poškodenie dobrého mena, strata dôvernosti osobných údajov chránených profesijným tajomstvom, alebo akékoľvek iné závažné hospodárske či sociálne znevýhodnenie dotknutej fyzickej osoby. …

…

(146) Prevádzkovateľ alebo sprostredkovateľ by mali nahradiť akúkoľvek škodu, ktorú môže osoba utrpieť v dôsledku spracúvania, ktoré je v rozpore s týmto nariadením. Prevádzkovateľ alebo sprostredkovateľ by však mali byť tejto zodpovednosti zbavení, ak preukážu, že za škodu nenesú žiadnu zodpovednosť. Podľa judikatúry Súdneho dvora by sa mal pojem škody vykladať v širokom zmysle spôsobom, ktorý v plnej miere zohľadňuje ciele tohto nariadenia. Týmto nie sú dotknuté prípadné nároky na náhradu škody vyplývajúce z porušenia iných pravidiel stanovených v práve Únie alebo v práve členského štátu. Spracúvanie, ktoré je v rozpore s týmto nariadením, zahŕňa aj spracúvanie, ktoré je v rozpore s delegovanými a vykonávacími aktmi prijatými v súlade s týmto nariadením a právom členského štátu, ktorým sa podrobnejšie upravujú pravidlá z tohto nariadenia. Dotknuté osoby by za utrpenú škodu mali dostať úplnú a účinnú náhradu. …“

4 Článok 1 GDPR, nazvaný „Predmet úpravy a ciele“, v odseku 2 stanovuje:

„Týmto nariadením sa chránia základné práva a slobody fyzických osôb, najmä ich právo na ochranu osobných údajov.“

5 Článok 4 tohto nariadenia s názvom „Vymedzenie pojmov“ stanovuje:

„Na účely tohto nariadenia:

1. ‚osobné údaje‘ sú akékoľvek informácie týkajúce sa identifikovanej alebo identifikovateľnej fyzickej osoby (ďalej len ‚dotknutá osoba‘);…

2. ‚spracúvanie' je operácia alebo súbor operácií s osobnými údajmi alebo súbormi osobných údajov,… poskytovanie prenosom, šírením alebo poskytovanie iným spôsobom, preskupovanie alebo kombinovanie, obmedzenie, vymazanie alebo likvidácia, bez ohľadu na to, či sa vykonávajú automatizovanými alebo neautomatizovanými prostriedkami;

…

7. ‚prevádzkovateľ' je fyzická alebo právnická osoba, orgán verejnej moci, agentúra alebo iný subjekt, ktorý sám alebo spoločne s inými určí účely a prostriedky spracúvania osobných údajov;…

…

10. ‚tretia strana' je fyzická alebo právnická osoba, orgán verejnej moci, agentúra alebo iný subjekt než dotknutá osoba, prevádzkovateľ, sprostredkovateľ a osoby, ktoré sú na základe priameho poverenia prevádzkovateľa alebo sprostredkovateľa poverené spracúvaním osobných údajov;

…

12. ‚porušenie ochrany osobných údajov' je porušenie bezpečnosti, ktoré vedie k náhodnému alebo nezákonnému zničeniu, strate, zmene, neoprávnenému poskytnutiu osobných údajov, ktoré sa prenášajú, uchovávajú alebo inak spracúvajú, alebo neoprávnený prístup k nim;

…“

6 Kapitola II GDPR s názvom „Zásady“ obsahuje články 5 až 11 tohto nariadenia.

7 Článok 5 uvedeného nariadenia, nazvaný „Zásady spracúvania osobných údajov“, stanovuje:

„1. Osobné údaje musia byť:

a) spracúvané zákonným spôsobom, spravodlivo a transparentne vo vzťahu k dotknutej osobe (‚zákonnosť, spravodlivosť a transparentnosť');

b) získavané na konkrétne určené, výslovne uvedené a legitímne účely a nesmú sa ďalej spracúvať spôsobom, ktorý nie je zlučiteľný s týmito účelmi… (‚obmedzenia účelu');

c) primerané, relevantné a obmedzené na rozsah, ktorý je nevyhnutný vzhľadom na účely, na ktoré sa spracúvajú (‚minimalizácia údajov');

…

f) spracúvané spôsobom, ktorý zaručuje primeranú bezpečnosť osobných údajov, vrátane ochrany pred neoprávneným alebo nezákonným spracúvaním a náhodnou stratou, zničením alebo poškodením, a to prostredníctvom primeraných technických alebo organizačných opatrení (‚integrita a dôvernosť').

2. Prevádzkovateľ je zodpovedný za súlad s odsekom 1 a musí vedieť tento súlad preukázať (‚zodpovednosť').“

8 Článok 6 toho istého nariadenia, nazvaný „Zákonnosť spracúvania“, vo svojom odseku 1 stanovuje:

„Spracúvanie je zákonné iba vtedy a iba v tom rozsahu, keď je splnená aspoň jedna z týchto podmienok:

a) dotknutá osoba vyjadrila súhlas so spracúvaním svojich osobných údajov na jeden alebo viaceré konkrétne účely;

…“

9 Kapitola III GDPR, nazvaná „Práva dotknutej osoby“, obsahuje články 12 až 23 tohto nariadenia.

10 Článok 17 uvedeného nariadenia, nazvaný „Právo na vymazanie (právo ‚na zabudnutie‘)“, nachádzajúci sa v tejto kapitole III oddiele 3, nazvanom „Oprava a vymazanie“, v odseku 1 stanovuje:

„Dotknutá osoba má tiež právo dosiahnuť u prevádzkovateľa bez zbytočného odkladu vymazanie osobných údajov, ktoré sa jej týkajú, a prevádzkovateľ je povinný bez zbytočného odkladu vymazať osobné údaje, ak je splnený niektorý z týchto dôvodov:

…

c) dotknutá osoba namieta voči spracúvaniu podľa článku 21 ods. 1 a neprevažujú žiadne oprávnené dôvody na spracúvanie alebo dotknutá osoba namieta voči spracúvaniu podľa článku 21 ods. 2;

d) osobné údaje sa spracúvali nezákonne;

…“

11 Článok 18 toho istého nariadenia, nazvaný „Právo na obmedzenie spracúvania“, nachádzajúci sa v tomto oddiele 3, v odseku 1 stanovuje:

„Dotknutá osoba má právo na to, aby prevádzkovateľ obmedzil spracúvanie, pokiaľ ide o jeden z týchto prípadov:

…

b) spracúvanie je protizákonné a dotknutá osoba namieta proti vymazaniu osobných údajov a žiada namiesto toho obmedzenie ich použitia;

c) prevádzkovateľ už nepotrebuje osobné údaje na účely spracúvania, ale potrebuje ich dotknutá osoba na preukázanie, uplatňovanie alebo obhajovanie právnych nárokov;

…“

12 Kapitola VIII GDPR s názvom „Prostriedky nápravy, zodpovednosť a sankcie“ obsahuje články 77 až 84 tohto nariadenia.

13 Článok 77 GDPR je nazvaný „Právo podať sťažnosť dozornému orgánu“ a článok 78 tohto nariadenia je nazvaný „Právo na účinný súdny prostriedok nápravy voči rozhodnutiu dozorného orgánu“.

14 Článok 79 uvedeného nariadenia, nazvaný „Právo na účinný súdny prostriedok nápravy voči prevádzkovateľovi alebo sprostredkovateľovi“, v odseku 1 stanovuje:

„Bez toho, aby bol dotknutý akýkoľvek dostupný správny alebo mimosúdny prostriedok nápravy vrátane práva na podanie sťažnosti dozornému orgánu podľa článku 77, každá dotknutá osoba má právo na účinný súdny prostriedok nápravy, ak sa domnieva, že v dôsledku spracúvania jej osobných údajov v rozpore s týmto nariadením došlo k porušeniu jej práv ustanovených v tomto nariadení.“

15 Článok 82 GDPR s názvom „Právo na náhradu škody a zodpovednosť“ stanovuje:

„1. Každá osoba, ktorá utrpela majetkovú alebo nemajetkovú ujmu v dôsledku porušenia tohto nariadenia, má právo na náhradu utrpenej škody od prevádzkovateľa alebo sprostredkovateľa.

…

3. Prevádzkovateľ alebo sprostredkovateľ je zbavený zodpovednosti podľa odseku 2, ak sa preukáže, že nenesie žiadnu zodpovednosť za udalosť, ktorá spôsobila škodu.

…“

16 Článok 83 tohto nariadenia s názvom „Všeobecné podmienky ukladania správnych pokút“ v odseku 2 stanovuje:

„… Pri rozhodovaní o uložení správnej pokuty a jej výške sa v každom jednotlivom prípade náležite zohľadnia tieto skutočnosti:

a) povaha, závažnosť a trvanie porušenia, pričom sa zohľadní povaha, rozsah alebo účel dotknutého spracúvania, ako aj počet dotknutých osôb, na ktoré malo vplyv, a rozsah škody, ktorú utrpeli;

b) úmyselný alebo nedbanlivostný charakter porušenia;

c) akékoľvek kroky, ktoré prevádzkovateľ alebo sprostredkovateľ podnikol s cieľom zmierniť škodu, ktorú dotknuté osoby utrpeli;

…

k) akékoľvek iné priťažujúce alebo poľahčujúce okolnosti prípadu, ako napríklad akékoľvek získané finančné výhody alebo straty, ktorým sa zabránilo, priamo alebo nepriamo v súvislosti s porušením.“

17 Článok 84 uvedeného nariadenia s názvom „Sankcie“ v odseku 1 stanovuje:

„Členské štáty stanovia pravidlá pre iné sankcie za porušenia tohto nariadenia, predovšetkým za tie, na ktoré sa nevzťahujú správne pokuty podľa článku 83, a prijmú všetky opatrenia potrebné na zabezpečenie ich vykonávania. Takéto sankcie musia byť účinné, primerané a odrádzajúce.“

Nemecké právo

18 Článok 2 ods. 1 Grundgesetz für die Bundesrepublik Deutschland (Ústava Spolkovej republiky Nemecko) z 23. mája 1949 (BGBl. 1949 I, s. 1), v znení uplatniteľnom na konanie vo veci samej, stanovuje:

„Každý má právo slobodne rozvíjať svoju osobnosť, pokiaľ tým neporušuje práva iných a neporušuje ústavný poriadok alebo mravný zákon.“

19 Ustanovenie § 253 Bürgerliches Gesetzbuch (Občiansky zákonník), v znení uplatniteľnom na konanie vo veci samej (ďalej len „BGB“), nazvaného „Nemajetková ujma“, stanovuje:

„1. Peňažnú náhradu nemajetkovej ujmy možno požadovať len v prípadoch stanovených zákonom.

2. Ak má byť poskytnutá náhrada škody z dôvodu ujmy na tele, zdraví, slobode alebo sexuálnom sebaurčení, možno spravodlivú peňažnú náhradu požadovať aj za nemajetkovú ujmu.“

20 Ustanovenie § 823 BGB s názvom „Povinnosť nahradiť škodu“ uvádza:

„1. Kto úmyselne alebo z nedbanlivosti protiprávne spôsobí inému ujmu na živote, tele, zdraví, slobode, majetku alebo akomkoľvek inom práve, je povinný nahradiť mu škodu, ktorá tým vznikla.

2. Rovnakú povinnosť má ten, kto poruší zákon, ktorého účelom je ochrana inej osoby. Ak je podľa obsahu tohto zákona možné jeho porušenie aj bez zavinenia, povinnosť nahradiť škodu vzniká len v prípade zavinenia.“

21 Ustanovenie § 1004 BGB s názvom „Nárok na odstránenie alebo zdržanie sa konania“ v odseku 1 stanovuje:

„Ak sa vlastnícke právo naruší iným spôsobom ako vyvlastnením alebo odňatím majetku, vlastník môže od narušiteľa požadovať, aby upustil od predmetného konania. Ak sa možno obávať ďalšieho narušenia, majiteľ môže podať žalobu o zdržanie sa konania.“

22 Podľa návrhu na začatie konania sa § 1004 BGB vo veci samej analogicky uplatňuje na porušenie absolútnych práv v zmysle § 823 ods. 1 alebo na porušenie zákona, ktorého cieľom je ochrana iných osôb, v zmysle § 823 ods. 2.

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

23 Žalobca vo veci samej sa prostredníctvom online profesijnej sociálnej siete uchádzal o zamestnanie v banke Quirin Privatbank, založenej podľa nemeckého práva. Pracovníčka tejto banky následne využila službu zasielania tejto siete na to, aby tretej strane, ktorá nebola účastníkom tohto výberového konania, zaslala správu určenú len žalobcovi vo veci samej, v ktorej ho informovala o odmietnutí jeho mzdových nárokov a ponúkla mu inú odmenu (ďalej len „dotknutá správa“). Táto tretia osoba, ktorá žalobcu vo veci samej poznala, pretože s ním predtým pracovala, mu túto správu zaslala a opýtala sa ho, či si hľadá prácu.

24 Žalobca vo veci samej podal na Landgericht Darmstadt (Krajinský súd Darmstadt, Nemecko) žalobu, ktorou sa domáhal, aby bola banke Quirin Privatbank uložená jednak povinnosť zdržať sa akéhokoľvek spracúvania jeho osobných údajov v súvislosti s jeho žiadosťou o pracovné miesto, ktoré by opakovane viedlo k ich neoprávnenému poskytnutiu v nadväznosti na zaslanie dotknutej správy, a jednak povinnosť zaplatiť mu náhradu nemajetkovej ujmy, ktorá mu v dôsledku tejto udalosti vznikla. V podstate tvrdil, že táto ujma spočíva v jeho obavách, ktoré vznikli z dôvodu, že aspoň jednej tretej osobe, ktorá ho pozná a pracuje v rovnakom profesijnom odvetví, bolo umožnené poskytnúť tieto dôverné údaje bývalým alebo potenciálnym zamestnávateľom, získať výhodu v porovnaní s ním v prípadnom konkurenčnom postavení pri prijímaní do zamestnania a byť svedkom poníženia, ktoré IP pocítil z neúspechu pri vyjednávaní o plate.

25 Rozsudkom z 26. mája 2020 prvostupňový súd uložil banke Quirin Privatbank povinnosť zdržať sa konania uvedeného v žalobe a zaplatiť žalobcovi vo veci samej náhradu škody vo výške 1 000 eur spolu s úrokmi. Quirin Privatbank podala proti tomuto rozsudku odvolanie.

26 Rozsudkom z 2. marca 2022 Oberlandesgericht Frankfurt (Vyšší krajinský súd Frankfurt nad Mohanom, Nemecko) čiastočne zmenil uvedený rozsudok. Rozhodol, že žalobca vo veci samej mal podľa článku 17 ods. 1 GDPR právo požadovať, aby sa Quirin Privatbank v budúcnosti zdržala spracúvania jeho osobných údajov v podobe, ktorá je podobná dotknutej správe, a že v tejto súvislosti existuje riziko opakovania. Návrh na náhradu škody podľa článku 82 tohto nariadenia naopak zamietol z dôvodu, že síce došlo k porušeniu pravidiel ochrany osobných údajov prenosom takýchto údajov nezúčastnenej tretej strane, žalobca vo veci samej však nepredložil dôkaz o konkrétnej ujme, a aj za predpokladu, že by žalobca vo veci samej poníženie pocítil, nemožno ho kvalifikovať ako nemajetkovú ujmu.

27 Žalobca vo veci samej a Quirin Privatbank podali každý zvlášť proti tomuto rozsudku opravný prostriedok „Revision“ na Bundesgerichtshof (Spolkový súdny dvor, Nemecko), ktorý je vnútroštátnym súdom. Na tomto súde žalobca trvá na svojich pôvodných nárokoch, zatiaľ čo Quirin Privatbank navrhuje, aby boli odmietnuté v celom rozsahu.

28 Vnútroštátny súd sa domnieva, že operácie napadnuté žalobcom vo veci samej patria do pôsobnosti GDPR. Uvádza, že tieto operácie predstavujú „spracúvanie“ „osobných údajov“ „dotknutej osoby“ a že Quirin Privatbank má postavenie „prevádzkovateľa“ v zmysle článku 4 bodov 1, 2 a 7 tohto nariadenia. Podľa vnútroštátneho súdu je nesporné, že uvedené operácie, ktoré mali formu neoprávneného prenosu takýchto údajov „tretej strane“ v zmysle článku 4 bodu 10 GDPR, porušili ustanovenia tohto nariadenia a sú podľa jeho článku 6 ods. 1 nezákonné, a to najmä preto, že žalobca vo veci samej s nimi nesúhlasil.

29 Po prvé sa tento súd pýta, či GDPR priznáva osobe, ktorej osobné údaje boli predmetom nezákonného spracúvania, právo požadovať, aby sa prevádzkovateľ zdržal takého opakovaného spracúvania, a to aj v prípade, že táto osoba nežiada o vymazanie svojich údajov. S prihliadnutím na vnútroštátnu judikatúru a diskusie v právnej náuke na túto tému sa uvedený súd pýta, či by toto právo, o ktorom spresňuje, že sa vykonáva len preventívne, mohlo vyplývať z článku 17 tohto nariadenia týkajúceho sa práva na takéto vymazanie, z jeho článku 18 týkajúceho sa práva na obmedzenie spracúvania, z článku 79 uvedeného nariadenia týkajúceho sa práva na účinný súdny prostriedok nápravy voči prevádzkovateľovi alebo sprostredkovateľovi, alebo z akéhokoľvek iného ustanovenia toho istého nariadenia.

30 Po druhé, v prípade kladnej odpovede na tieto otázky vnútroštátny súd žiada s prihliadnutím na svoju vlastnú judikatúru založenú na článku 2 Ústavy Spolkovej republiky Nemecko a na uplatnení § 823 v spojení s § 1004 BGB jednak určiť, či sa takéto právo vyžadovať od prevádzkovateľa, aby sa zdržal ďalšieho porušenia GDPR, viaže na existenciou rizika opakovania, a jednak, či sa má toto riziko s prihliadnutím na pôvodné porušenie prípadne predpokladať.

31 Po tretie, v opačnom prípade, ak by bola odpoveď na obe časti jeho prvej otázky záporná, sa tento súd pýta, či zo znenia článku 79, ktorý sa týka práva na účinný súdny prostriedok nápravy voči prevádzkovateľovi, v spojení s článkom 84 GDPR, ktorý sa týka sankcií v prípade porušenia tohto nariadenia, vyplýva, že súd členského štátu je oprávnený uložiť prevádzkovateľovi takúto povinnosť zdržať sa konania na základe vnútroštátnych ustanovení, pričom dotknutej osobe prizná práva stanovené v článkoch 17, 18 a 82 uvedeného nariadenia.

32 Po štvrté sa vnútroštátny súd pýta na podmienky, ktorým podlieha právo na náhradu škody podľa článku 82 ods. 1 GDPR v spojení s jeho odôvodneniami 75 a 85. Konkrétne sa pýta, aké skutočnosti umožňujú určiť „nemajetkovú ujmu“ v zmysle tohto článku 82 ods. 1 v prípade, keď sa dotknutá osoba odvoláva len na negatívne pocity, ktoré podľa tohto súdu patria medzi všeobecné riziká bežného života.

33 Po piate sa uvedený súd pýta, či sa miera zavinenia, ktorého sa dopustil prevádzkovateľ, musí zohľadniť pri posudzovaní náhrady nemajetkovej ujmy podľa článku 82 ods. 1 GDPR. Spresňuje, že v nemeckom práve peňažná náhrada nemajetkovej ujmy vyžaduje, aby sa zohľadnila najmä miera zavinenia pôvodcu ujmy, pretože táto náhrada plní súčasne funkciu kompenzácie ujmy, ktorú poškodená osoba utrpela, a zároveň satisfakčnú funkciu, ktorú jej tento pôvodca dlží, v súlade s judikatúrou týkajúcou sa § 253 BGB.

34 Po šieste, v prípade kladnej odpovede na jednu z dvoch častí jeho prvej otázky alebo na tretiu otázku sa vnútroštátny súd pýta, či právo dotknutej osoby požadovať, aby sa prevádzkovateľ zdržal ďalšieho porušenia GDPR, predstavuje relevantné kritérium na zníženie alebo vylúčenie náhrady nemajetkovej ujmy podľa článku 82 ods. 1 tohto nariadenia, ako by to bolo možné podľa nemeckého práva.

35 Za týchto okolností Bundesgerichtshof (Spolkový súdny dvor) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. a) Má sa článok 17 GDPR vykladať v tom zmysle, že dotknutá osoba, ktorej osobné údaje prevádzkovateľ nezákonne zverejnil prostredníctvom preposlania, má voči prevádzkovateľovi právo na zdržanie sa opätovného nezákonného preposielania týchto údajov, ak prevádzkovateľa nepožiada o vymazanie údajov?
b) Môže taký nárok na zdržanie sa konania vyplývať (aj) z článku 18 GDPR alebo z iného ustanovenia tohto nariadenia?

2. V prípade kladnej odpovede [na prvú otázku písm. a) a/alebo písm. b)]:
a) Existuje právo na zdržanie sa konania podľa práva Únie iba vtedy, ak existujú obavy, že práva dotknutej osoby, ktoré vyplývajú z GDPR, budú v budúcnosti ďalej narušované (riziko opakovania)?
b) Existuje domnienka rizika opakovania z dôvodu už existujúceho porušenia GDPR?

3. V prípade zápornej odpovede [na prvú otázku písm. a) a písm. b)]:

Majú sa článok 84 v spojení s článkom 79 GDPR vykladať tak, že umožňujú vnútroštátnemu sudcovi, aby dotknutej osobe, ktorej osobné údaje prevádzkovateľ preposlaním nezákonne zverejnil, priznal okrem náhrady majetkovej alebo nemajetkovej ujmy podľa článku 82 GDPR a práv, ktoré vyplývajú z článkov 17 a 18 GDPR, voči prevádzkovateľovi aj nárok na zdržanie sa opätovného nezákonného preposielania týchto údajov podľa ustanovení vnútroštátneho práva?

4. Má sa článok 82 ods. 1 GDPR vykladať tak, že v prospech domnienky nemajetkovej ujmy v zmysle tohto ustanovenia postačujú iba negatívne pocity, napríklad: hnev, odpor, nespokojnosť, obavy a strach, ktoré sú samy osebe súčasťou všeobecného životného rizika a často každodennej skúsenosti? Alebo je na domnienku ujmy potrebné znevýhodnenie pre dotknutú fyzickú osobu, ktoré presahuje tieto pocity?

5. Má sa článok 82 ods. 1 GDPR vykladať v tom zmysle, že miera zavinenia prevádzkovateľa alebo sprostredkovateľa, resp. jeho zamestnancov predstavuje relevantné kritérium pri výpočte výšky nemajetkovej ujmy, ktorá sa má nahradiť?

6. V prípade kladnej odpovede [na prvú otázku písm. a) alebo písm. b) alebo na tretiu otázku]:

   Má sa článok 82 ods. 1 GDPR vykladať v tom zmysle, že pri výpočte výšky nemajetkovej ujmy, ktorá sa má nahradiť, sa môže ako okolnosť vedúca k zníženiu výšky nároku vziať do úvahy, že dotknutá osoba má okrem práva na náhradu škody aj nárok na zdržanie sa konania?“

O prejudiciálnych otázkach

O prvej až tretej otázke

36 Svojou prvou až treťou otázkou, ktoré treba preskúmať spoločne, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa majú ustanovenia GDPR vykladať v tom zmysle, že stanovujú v prospech osoby dotknutej nezákonným spracúvaním osobných údajov v prípade, že táto osoba nepožaduje vymazanie svojich údajov, súdny prostriedok nápravy, ktorý jej umožní preventívne dosiahnuť, aby sa prevádzkovateľovi nariadilo zdržať sa v budúcnosti ďalšieho nezákonného spracúvania, a či v prípade zápornej odpovede tieto ustanovenia bránia členským štátom stanoviť takýto prostriedok nápravy vo svojich príslušných právnych poriadkoch.

37 Na úvod treba pripomenúť, že na účely výkladu ustanovenia práva Únie je potrebné zohľadniť nielen jeho znenie, ale aj jeho kontext a ciele sledované právnou úpravou, ktorej je súčasťou (rozsudok zo 4. októbra 2024, Lindenapotheke, C-21/23, EU:C:2024:846, bod 52, ako aj citovaná judikatúra).

38 V tejto súvislosti treba v prvom rade uviesť, že GDPR vychádza z existencie práva priznaného každej fyzickej osobe na ochranu v súvislosti so spracúvaním osobných údajov, ktoré sa jej týkajú. Táto ochrana predstavuje základné právo, upravené v článku 8 ods. 1 Charty, na ktorý odkazuje odôvodnenie 1 tohto nariadenia. Ako vyplýva z článku 1 a odôvodnenia 10 tohto nariadenia, jeho uplatňovanie sa riadi cieľom zaručiť účinnosť tohto základného práva zabezpečením vysokej a rovnocennej úrovne ochrany vo všetkých členských štátoch [pozri v tomto zmysle rozsudky z 5. októbra 2023, Ministerstvo zdravotnictví (Mobilná aplikácia Covid-19), C-659/22,

EU:C:2023:745, bod 28; zo 4. októbra 2024, Patērētāju tiesību aizsardzības centrs, C-507/23, EU:C:2024:854, bod 28, ako aj z 3. apríla 2025, Ministerstvo zdravotnictví (Údaje týkajúce sa zástupcu právnickej osoby), C-710/23, EU:C:2025:231, bod 29].

39 V súlade s ustálenou judikatúrou Súdneho dvora každé spracúvanie osobných údajov musí byť v súlade so zásadami, ktorými sa riadi spracúvanie takýchto údajov, ako aj s právami „dotknutej osoby“ v zmysle článku 4 bodu 1 GDPR, ktoré sú uvedené v kapitolách II a III tohto nariadenia. Konkrétne musí byť v súlade so zásadami týkajúcimi sa spracúvania týchto údajov uvedenými v článku 5 uvedeného nariadenia a musí spĺňať podmienky zákonnosti spracúvania vymenované v jeho článku 6 [pozri v tomto zmysle rozsudky z 19. decembra 2024, K GmbH (Spracovanie osobných údajov zamestnancov), C-65/23, EU:C:2024:1051, bod 46, a z 3. apríla 2025, Ministerstvo zdravotnictví (Údaje týkajúce sa zástupcu právnickej osoby), C-710/23, EU:C:2025:231, bod 33].

40 Ako v podstate uviedol generálny advokát v bodoch 32, 34 a 38 svojich návrhov, článok 8 Charty vo svojom odseku 1 zakotvuje právo na ochranu osobných údajov, ale vo svojom odseku 2 tiež vyžaduje, aby sa tieto údaje spracúvali v súlade s určitými podmienkami, od ktorých závisí zákonnosť posudzovaného spracúvania. Rovnako povinnostiam stanoveným v kapitole II GDPR, ktoré má prevádzkovateľ, zodpovedajú osobitné práva stanovené v tomto nariadení, ktoré sú priznané dotknutým osobám. Tieto osoby tak majú právo na zákonné spracúvanie svojich osobných údajov, ktoré je dôsledkom všeobecnej povinnosti tohto prevádzkovateľa nespracúvať takéto údaje spôsobom, ktorý nie je v súlade s požiadavkami uvedeného nariadenia.

41 V druhom rade Súdny dvor opakovane rozhodol, že právo Únie vrátane ustanovení Charty nemá za účinok uloženie povinnosti členským štátom zaviesť iné právne prostriedky nápravy, než sú tie, ktoré stanovuje vnútroštátne právo, s výnimkou toho, že by zo systematiky dotknutého vnútroštátneho právneho poriadku vyplývalo, že neexistuje žiadny súdny prostriedok nápravy umožňujúci, hoci len incidenčne, zabezpečiť dodržiavanie práv, ktoré osobám podliehajúcim súdnej právomoci vyplývajú z práva Únie (rozsudok z 8. mája 2025, Barało, C-530/23, EU:C:2025:322, bod 99 a citovaná judikatúra).

42 V prejednávanej veci treba na úvod zdôrazniť, že situácia, o ktorú ide vo veci samej, sa netýka možnosti vnútroštátneho súdu prijať predbežné opatrenia, ale prípadnej možnosti dotknutej osoby dosiahnuť vo veci samej prostredníctvom žaloby preventívnej povahy vydanie príkazu zakazujúceho prevádzkovateľovi, aby sa dopustil ďalšieho porušenia týchto práv.

43 V tejto súvislosti treba uviesť, že GDPR neobsahuje ustanovenia, ktoré by výslovne alebo implicitne stanovovali, že dotknutá osoba má, ako to predpokladá vnútroštátny súd, právo preventívne sa domáhať prostredníctvom žaloby toho, aby bola prevádzkovateľovi osobných údajov uložená povinnosť zdržať sa v budúcnosti porušovania ustanovení tohto nariadenia, konkrétnejšie vo forme opakovaného nezákonného spracúvania. Konkrétne, ako uviedol generálny advokát v bodoch 54 až 69 svojich návrhov, nemožno takéto právo vyvodiť ani z článku 17 uvedeného nariadenia, ani z jeho článku 18.

44 Pokiaľ ide o kapitolu VIII GDPR, je potrebné pripomenúť, že táto kapitola upravuje najmä prostriedky nápravy umožňujúce ochranu práv dotknutej osoby, pokiaľ sa osobné údaje, ktoré sa jej týkajú, údajne spracúvali v rozpore s ustanoveniami uvedeného nariadenia. Dotknutá osoba sa môže ochrany týchto práv domáhať konkrétne priamo uplatneným článkov 77 až 79 uvedeného nariadenia, ktoré stanovujú rôzne prostriedky nápravy, ktoré môže táto osoba uplatňovať súbežne a nezávisle (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 4. októbra 2024, Lindenapotheke, C-21/23,

EU:C:2024:846, bod 47 a citovanú judikatúru, ako aj z 30. apríla 2025, Inspektorat kam Visshia sadeben savet, C-313/23, C-316/23 a C-332/23, EU:C:2025:303, bod 128, ako aj citovanú judikatúru).

45 Zo znenia ustanovení kapitoly VIII GDPR vyplýva, že žiadne z nich neukladá členským štátom povinnosť stanoviť preventívny prostriedok nápravy, ako je opísaný v bode 42 tohto rozsudku. Konkrétne znenie článku 79 ods. 1 tohto nariadenia len stanovuje, že bez toho, aby bol dotknutý akýkoľvek dostupný správny alebo mimosúdny prostriedok nápravy má každá dotknutá osoba právo na účinný súdny prostriedok nápravy, ak sa domnieva, že v dôsledku spracúvania jej osobných údajov v rozpore s týmto nariadením došlo k porušeniu jej práv ustanovených v tomto nariadení. Znenie tohto ustanovenia nevyžaduje, aby členské štáty stanovili osobitný prostriedok nápravy umožňujúci prostredníctvom preventívnej žaloby získať taký príkaz na zdržanie sa konania, ktorý zvažuje vnútroštátny súd.

46 Vzhľadom na znenie ustanovení kapitoly VIII GDPR, a najmä na uznanie práva každej dotknutej osoby na účinný súdny prostriedok nápravy podľa jeho článku 79 ods. 1, ak sa dotknutá osoba domnieva, že práva, ktoré jej priznáva toto nariadenie, boli porušené v dôsledku spracúvania jej osobných údajov v rozpore s uvedeným nariadením „bez toho, aby bol dotknutý“ akýkoľvek dostupný správny alebo mimosúdny prostriedok nápravy, treba vychádzať z toho, že členským štátom nič nebráni v tom, aby stanovili takýto preventívny prostriedok nápravy s cieľom uložiť prevádzkovateľovi povinnosť, aby sa zdržal akéhokoľvek ďalšieho porušenia týchto práv (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 4. októbra 2024, Lindenapotheke, C-21/23, EU:C:2024:846, bod 53).

47 V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že hoci je cieľom GDPR zabezpečiť harmonizáciu vnútroštátnych právnych predpisov týkajúcich sa ochrany osobných údajov, ktorá je v zásade úplná, nič to nemení na tom, že viaceré ustanovenia tohto nariadenia členským štátom výslovne umožňujú stanoviť dodatočné prísnejšie alebo odchylné vnútroštátne pravidlá, ktoré im ponechávajú mieru voľnej úvahy, pokiaľ ide o spôsob, akým sa môžu tieto ustanovenia vykonávať („ustanovenia o otvorení“) (rozsudok zo 4. októbra 2024, Lindenapotheke, C-21/23, EU:C:2024:846, bod 57 a citovaná judikatúra).

48 Je pravda, že ustanovenia kapitoly VIII GDPR výslovne neobsahujú takéto ustanovenie o otvorení, ktoré by členským štátom výslovne umožnilo stanoviť možnosť pre dotknutú osobu, ktorá si praje zabrániť prevádzkovateľovi v porušovaní hmotnoprávnych ustanovení tohto nariadenia, podať žalobu s cieľom získať príkaz voči tomuto prevádzkovateľovi, aby sa držal konania v tomto zmysle. Normotvorca Únie však nemal v úmysle vykonať vyčerpávajúcu harmonizáciu prostriedkov nápravy dostupných v súvislosti s porušením ustanovení uvedeného nariadenia, a najmä nechcel vylúčiť dostupnosť takýchto prostriedkov nápravy (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 4. októbra 2024, Lindenapotheke, C-21/23, EU:C:2024:846, body 59 a 60).

49 Tento výklad potvrdzujú ciele sledované GDPR. Cieľom tohto nariadenia, ako naznačuje jeho odôvodnenie 10, je totiž najmä zabezpečenie konzistentnej a vysokej úrovne ochrany fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov, ktoré sa ich týkajú. V odôvodnení 11 uvedeného nariadenia sa ďalej osobitne uvádza, že účinná ochrana takýchto údajov si vyžaduje posilnenie práv dotknutých osôb a povinností tých, ktorí osobné údaje spracúvajú a o ich spracúvaní rozhodujú (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 4. októbra 2024, Lindenapotheke, C-21/23, EU:C:2024:846, bod 61).

50 Možnosť dotknutej osoby podať žalobu, aby bolo prevádzkovateľovi nariadené zdržať sa v budúcnosti porušovania hmotnoprávnych ustanovení GDPR, pritom tieto ciele neohrozuje, ale naopak posilňuje potrebný účinok týchto ustanovení, a tým aj vysokú úroveň ochrany dotknutých osôb v súvislosti so spracovaním ich osobných údajov, ako je uvedené v tomto nariadení. Ustanovenia kapitoly VIII GDPR preto nebránia vnútroštátnej právnej úprave, ktorá dotknutej osobe priznáva takúto možnosť preventívneho prostriedku nápravy (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 4. októbra 2024, Lindenapotheke, C-21/23, EU:C:2024:846, body 62 a 73).

51 Z uvedeného vyplýva, že GDPR nebráni tomu, aby na základe ustanovení práva členského štátu, ktoré by sa uplatňovali pred vnútroštátnym súdom, ktorému bola vec predložená, bolo možné podať súdny prostriedok nápravy, ktorého cieľom je dosiahnuť vydanie príkazu umožňujúceho zabrániť prípadnému porušeniu hmotnoprávnych ustanovení tohto nariadenia, najmä prípadným opakovaním nezákonného spracúvania.

52 S prihliadnutím na všetky predchádzajúce dôvody treba na prvú až tretiu otázku odpovedať tak, že ustanovenia GDPR sa majú vykladať v tom zmysle, že nestanovujú v prospech osoby dotknutej nezákonným spracúvaním osobných údajov v prípade, že táto osoba nepožaduje vymazanie svojich údajov, súdny prostriedok nápravy, ktorý jej umožní preventívne dosiahnuť, aby sa prevádzkovateľovi nariadilo zdržať sa v budúcnosti ďalšieho nezákonného spracúvania. Tieto ustanovenia však nebránia členským štátom stanoviť takýto prostriedok nápravy vo svojich príslušných právnych poriadkoch.

O štvrtej otázke

53 Svojou štvrtou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 82 ods. 1 GDPR vykladať v tom zmysle, že pojem „nemajetková ujma“ uvedený v tomto ustanovení zahŕňa negatívne pocity dotknutej osoby, ktoré prežíva v dôsledku neoprávneného prenosu jej osobných údajov tretej strane, ako sú obavy alebo nespokojnosť, ktoré sú spôsobené stratou kontroly nad týmito údajmi, ich možným zneužitím alebo poškodením jej dobrej povesti.

54 Článok 82 ods. 1 GDPR stanovuje, že každá osoba, ktorá utrpela majetkovú alebo nemajetkovú ujmu v dôsledku porušenia tohto nariadenia, má právo na náhradu utrpenej škody od prevádzkovateľa alebo sprostredkovateľa.

55 V súlade s ustálenou judikatúrou platí, že vzhľadom na neexistenciu akéhokoľvek odkazu na vnútroštátne právo členských štátov v článku 82 ods. 1 GDPR musí byť pojem „nemajetková ujma“ v zmysle tohto ustanovenia definovaný autonómne a jednotne v práve Únie (pozri v tomto zmysle rozsudky z 25. januára 2024, MediaMarktSaturn, C-687/21, EU:C:2024:72, bod 64, a zo 4. októbra 2024, Agencija po vpisvanijata, C-200/23, EU:C:2024:827, bod 139, ako aj citovanú judikatúru).

56 V tejto súvislosti Súdny dvor najmä s prihliadnutím na odôvodnenia 75, 85 a 146 GDPR opakovane rozhodol, že samotné porušenie tohto nariadenia nestačí na priznanie práva na náhradu škody podľa jeho článku 82 ods. 1 Existencia „ujmy“, či už majetkovej, alebo nemajetkovej, alebo „ujmy“, ktorú osoba „utrpela“, existencia porušenia ustanovení uvedeného nariadenia, ako aj príčinnej súvislosti medzi touto ujmou a týmto porušením, predstavujú tri kumulatívne, nevyhnutné a dostatočné podmienky tohto práva na náhradu škody. Osoba, ktorá sa domáha náhrady nemajetkovej ujmy na základe tohto článku 82 ods. 1, je tak povinná preukázať nielen porušenie tohto nariadenia, ale aj to, že toto porušenie jej skutočne spôsobilo takúto ujmu [pozri v tomto zmysle rozsudky zo 4. mája 2023, Österreichische Post (Nemajetková

ujma súvisiaca so spracovaním osobných údajov), C-300/21, EU:C:2023:370, body 32, 33, 37 a 42; zo 4. októbra 2024, Agencija po vpisvanijata, C-200/23, EU:C:2024:827, body 140 až 142, ako aj zo 4. októbra 2024, Patērētāju tiesību aizsardzības centrs, C-507/23, EU:C:2024:854, body 24 a 25].

57 V prejednávanej veci vnútroštátny súd uvádza, že žalobca vo veci samej sa v súvislosti s nemajetkovou ujmou, ktorú údajne utrpel z dôvodu porušenia dotknutého GDPR, v podstate odvoláva na „obavu z prenosu údajov tretím stranám pôsobiacim v rovnakom odvetví, na skutočnosť, že sa určitá osoba dozvedela o informáciách, ktoré podliehajú dôvernému zaobchádzaniu, [ako aj] na poníženie v súvislosti s odmietnutím jeho mzdových nárokov a na skutočnosť, že o tom vedia tretie strany“. Tento súd sa pýta, či „negatívne pocity, ako sú napríklad hnev, odpor, nespokojnosť, obavy a strach“, ktoré označuje za súčasť „všeobecného životného rizika“, postačujú na preukázanie existencie „nemajetkovej ujmy“ v zmysle článku 82 tohto nariadenia, alebo či dotknutá osoba musí utrpieť ujmu presahujúcu tieto pocity.

58 V prvom rade v tejto súvislosti z judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že článok 82 ods. 1 GDPR bráni vnútroštátnej norme alebo praxi, ktorá podmieňuje „náhradu nemajetkovej ujmy“ v zmysle tohto ustanovenia tým, že ujma spôsobená dotknutej osobe musí dosiahnuť určitý stupeň závažnosti. Uvedené ustanovenie nevyžaduje, aby „nemajetková ujma“ uvádzaná dotknutou osobou musela dosiahnuť „prahovú hodnotu *de minimis*“ na to, aby mohlo dôjsť k náhrade tejto ujmy [pozri v tomto zmysle rozsudky zo 4. mája 2023, Österreichische Post (Nemajetková ujma súvisiaca so spracovaním osobných údajov), C-300/21, EU:C:2023:370, bod 51, ako aj zo 4. októbra 2024, Agencija po vpisvanijata, C-200/23, EU:C:2024:827, body 147 a 149].

59 V druhom rade, ako uviedla Európska komisia vo svojich písomných pripomienkach, situácie, ako sú situácie uvádzané v konaní vo veci samej, ktoré sa týkajú „poškodenia dobrej povesti“ vyplývajúceho z porušenia ochrany osobných údajov alebo „straty kontroly“ nad takýmito údajmi, sú výslovne uvedené medzi príkladmi možnej ujmy, ktoré sú vymenované v odôvodneniach 75 a 85 GDPR.

60 Súdny dvor konkrétne zdôraznil, že z demonštratívneho zoznamu prípadov „škôd“ alebo „ujmy“, ktoré môžu utrpieť dotknuté osoby, stanoveného v odôvodnení 85 prvej vete GDPR, vyplýva, že normotvorca Únie mal v úmysle zahrnúť pod tieto dva pojmy najmä jednoduchú „stratu kontroly“ nad vlastnými osobnými údajmi týchto osôb v dôsledku porušenia tohto nariadenia, a to aj v prípade, že nedošlo ku konkrétnemu zneužitiu dotknutých údajov. Takáto strata kontroly môže postačovať na to, aby spôsobila „nemajetkovú ujmu“ v zmysle článku 82 ods. 1 uvedeného nariadenia, pokiaľ dotknutá osoba preukáže, že takúto ujmu, hoci len minimálnu, skutočne utrpela, pričom tento pojem „nemajetkovej ujmy“ nevyžaduje preukázanie existencie ďalších hmatateľných negatívnych dôsledkov (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 4. októbra 2024, Agencija po vpisvanijata, C-200/23, EU:C:2024:827, body 145, 150 a 156, ako aj citovanú judikatúru).

61 V treťom rade Súdny dvor už rozhodol, že obava pociťovaná dotknutou osobou, že jej osobné údaje budú v budúcnosti zneužité v dôsledku porušenia GDPR, môže sama osebe predstavovať „nemajetkovú ujmu“ v zmysle článku 82 ods. 1 tohto nariadenia pod podmienkou, že táto obava je s jej negatívnymi dôsledkami riadne preukázaná, čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu, ktorý vec prejednáva [pozri v tomto zmysle rozsudky z 20. júna 2024, PS (Nesprávna adresa), C-590/22, EU:C:2024:536, body 32, 35 a 36, ako aj zo 4. októbra 2024, Agencija po vpisvanijata, C-200/23, EU:C:2024:827, body 143, 144 a 155, ako aj citovanú judikatúru].

62 Hoci teda pocity uvedené vnútroštátnym súdom, najmä obava alebo hnev, môžu byť okrem toho súčasťou všeobecného životného rizika, ako uvádza samotný vnútroštátny súd, môžu takéto negatívne pocity predstavovať „nemajetkovú ujmu“ v zmysle článku 82 ods. 1 GDPR, pokiaľ v súlade s požiadavkou príčinnej súvislosti pripomenutou v bode 56 tohto rozsudku dotknutá osoba preukáže, že takéto pocity s ich negatívnymi dôsledkami prežíva práve z dôvodu dotknutého porušenia tohto nariadenia, akým je neoprávnený prenos jej osobných údajov tretej strane, ktorý so sebou nesie riziko ich zneužitia, čo prináleží posúdiť vnútroštátnym súdom, ktoré rozhodujú vo veci.

63 Vo štvrtom a v poslednom rade je tento výklad v súlade so znením článku 82 ods. 1 GDPR v spojení s odôvodneniami 85 a 146 tohto nariadenia, ktoré vyzývajú k širokému chápaniu pojmu „nemajetková ujma“ v zmysle tohto článku 82 ods. 1 Okrem toho je toto chápanie podporené cieľom uvedeného nariadenia, ktorý vyplýva z jeho článku 1, ako aj z jeho odôvodnení 1 a 10, a spočíva v zabezpečení vysokej úrovne ochrany fyzických osôb pri spracúvaní ich osobných údajov (pozri analogicky rozsudky zo 14. decembra 2023, Gemeinde Ummendorf, C-456/22, EU:C:2023:988, body 19 a 20, ako aj zo 4. októbra 2024, Agencija po vpisvanijata, C-200/23, EU:C:2024:827, body 144 a 146).

64 S prihliadnutím na vyššie uvedené dôvody treba na štvrtú otázku odpovedať tak, že článok 82 ods. 1 GDPR sa má vykladať v tom zmysle, že pojem „nemajetková ujma“ uvedený v tomto ustanovení zahŕňa negatívne pocity dotknutej osoby, ktoré prežíva v dôsledku neoprávneného prenosu jej osobných údajov tretej strane, ako sú obavy alebo nespokojnosť, ktoré sú spôsobené stratou kontroly nad týmito údajmi, ich možným zneužitím alebo poškodením jej dobrej povesti za predpokladu, že dotknutá osoba preukáže, že takéto pocity s ich negatívnymi dôsledkami prežíva práve z dôvodu dotknutého porušenia tohto nariadenia.

O piatej otázke

65 Vnútroštátny súd sa svojou piatou otázkou v podstate pýta, či sa má článok 82 ods. 1 GDPR vykladať v tom zmysle, že umožňuje, aby sa na účely posúdenia náhrady nemajetkovej ujmy podľa tohto článku 82 ods. 1 zohľadnila miera závažnosti zavinenia prevádzkovateľa.

66 V tejto súvislosti z judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že vzhľadom na to, že GDPR neobsahuje ustanovenie, ktorého cieľom by bolo vymedziť pravidlá týkajúce sa posúdenia náhrady ujmy z titulu práva zakotveného v článku 82 tohto nariadenia, vnútroštátne súdy musia na tento účel uplatniť vnútroštátne pravidlá príslušného členského štátu týkajúce sa rozsahu peňažnej náhrady pri dodržaní zásad ekvivalencie a efektivity práva Únie [pozri v tomto zmysle rozsudky zo 4. mája 2023, Österreichische Post (Nemajetková ujma súvisiaca so spracovaním osobných údajov), C-300/21, EU:C:2023:370, body 54 a 59, ako aj zo 4. októbra 2024, Patērētāju tiesību aizsardzības centrs, C-507/23, EU:C:2024:854, bod 32].

67 V prejednávanej veci sa vnútroštátny súd pýta, či by sa miera závažnosti zavinenia pôvodcu škody, ktorá je kritériom stanoveným v nemeckom práve na posúdenie peňažnej náhrady nemajetkovej ujmy, mohla uplatniť aj na náhradu nemajetkovej ujmy na základe článku 82 GDPR.

68 Z rozsudkov Súdneho dvora, z ktorých niektoré boli vyhlásené po podaní tohto návrhu na začatie prejudiciálneho konania, vyplýva, že na túto piatu otázku treba odpovedať záporne.

69 Súdny dvor totiž rozhodol, že vzhľadom na kompenzačnú funkciu práva na náhradu škody stanoveného v článku 82 GDPR sú vnútroštátne súdy povinné zabezpečiť „úplnú a účinnú“ náhradu spôsobenej škody, ako sa uvádza v odôvodnení 146 tohto nariadenia, pričom na účely takejto úplnej náhrady nie je potrebné uložiť povinnosť zaplatiť sankčnú náhradu ujmy [pozri v tomto zmysle rozsudky zo 4. mája 2023, Österreichische Post (Nemajetková ujma súvisiaca so spracovaním osobných údajov), C-300/21, EU:C:2023:370, body 57 a 58, ako aj zo 4. októbra 2024, Patērētāju tiesību aizsardzības centrs, C-507/23, EU:C:2024:854, bod 34].

70 Na rozdiel od toho, čo článok 83 GDPR stanovuje pre správne pokuty, ktorých kritériá sa neuplatňujú *mutatis mutandis* v rámci článku 82 tohto nariadenia, plní právo na náhradu škody stanovené v tomto článku 82, najmä v prípade nemajetkovej ujmy, výlučne kompenzačnú funkciu, keďže peňažná náhrada založená na uvedenom článku 82 musí umožňovať úplnú kompenzáciu vzniknutej ujmy, ktorá skutočne vznikla v dôsledku porušenia uvedeného nariadenia, a nie odradzujúcu alebo sankčnú funkciu (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 4. októbra 2024, Agencija po vpisvanijata, C-200/23, EU:C:2024:827, bod 153, a zo 4. októbra 2024, Patērētāju tiesību aizsardzības centrs, C-507/23, EU:C:2024:854, body 39 až 41).

71 Vznik zodpovednosti prevádzkovateľa podľa článku 82 GDPR je tak po prvé podmienený existenciou jeho zavinenia, ktoré sa predpokladá, pokiaľ prevádzkovateľ nepreukáže, že za udalosť, ktorá spôsobila škodu, nenesie žiadnu zodpovednosť, a po druhé tento článok 82 nevyžaduje, aby sa pri stanovení výšky náhrady škody priznanej ako náhrada nemajetkovej ujmy na základe uvedeného článku zohľadnil stupeň závažnosti tohto zavinenia (rozsudok zo 4. októbra 2024, Agencija po vpisvanijata, C-200/23, EU:C:2024:827, bod 154).

72 Presnejšie, výlučne kompenzačná funkcia práva na náhradu ujmy stanoveného v článku 82 ods. 1 nariadenia GDPR bráni tomu, aby sa na účely náhrady ujmy na tomto základe zohľadňoval stupeň závažnosti a prípadná úmyselná povaha porušenia tohto nariadenia, ktorého sa dopustil prevádzkovateľ. Z toho vyplýva, že v rámci tohto ustanovenia postoj a motiváciu prevádzkovateľa nemožno zohľadniť s cieľom prípadne priznať dotknutej osobe nižšiu náhradu v porovnaní s ujmou, ktorú v konkrétnom prípade utrpela, či už ide o sumu, alebo formu tejto náhrady (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 4. októbra 2024, Patērētāju tiesību aizsardzības centrs, C-507/23, EU:C:2024:854, body 42 až 45 a citovanú judikatúru).

73 S prihliadnutím na vyššie uvedené dôvody treba na piatu otázku odpovedať tak, že článok 82 ods. 1 GDPR sa má vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby sa na účely posúdenia náhrady nemajetkovej ujmy podľa tohto článku zohľadnila miera závažnosti zavinenia prevádzkovateľom.

O šiestej otázke

74 Šiesta otázka je položená pre prípad, že by Súdny dvor odpovedal kladne buď na jednu z častí prvej otázky, alebo na tretiu otázku, teda ak by sa v podstate malo vychádzať z toho, že právo požadovať, aby sa prevádzkovateľ v budúcnosti zdržal ďalšieho porušenia ochrany osobných údajov, priznáva GDPR v prospech dotknutej osoby priamo na základe jeho ustanovení alebo prostredníctvom uplatnenia vnútroštátnych ustanovení povolených týmto nariadením. Vzhľadom na odpoveď poskytnutú spoločne na prvú až tretiu otázku, ktorá je uvedená v bode 52 tohto rozsudku, je potrebné na túto šiestu otázku odpovedať.

75 Na účely spresnenia predmetu tejto poslednej otázky vnútroštátny súd uvádza, že podľa nemeckého práva a jeho vlastnej judikatúry možno okolnosť, že osoba, ktorá utrpela nemajetkovú ujmu, požiadala, či dokonca dosiahla, aby bola pôvodcovi tejto ujmy uložená povinnosť zdržať sa

ďalšieho škodlivého konania, zohľadniť na účely zníženia, či dokonca vylúčenia peňažnej náhrady tejto ujmy. Pýta sa, či sa toto kritérium na posúdenie náhrady škody môže uplatniť aj v kontexte GDPR, najmä vzhľadom na zásadu efektivity práva Únie, a ak áno, v akom rozsahu.

76 Svojou otázkou sa tak vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 82 ods. 1 GDPR vykladať v tom zmysle, že na účely zníženia rozsahu peňažnej náhrady nemajetkovej ujmy podľa tohto článku 82 ods. 1, či dokonca nahradenia tejto náhrady škody, možno zohľadniť okolnosť, že dotknutá osoba dosiahla podľa uplatniteľného vnútroštátneho práva vydanie príkazu zdržať sa opakovania porušenia tohto nariadenia, ktorý je vykonateľný voči prevádzkovateľovi.

77 V tejto súvislosti treba pripomenúť, ako je uvedené v bode 66 tohto rozsudku, že GDPR neobsahuje ustanovenia vymedzujúce pravidlá na určenie výšky náhrady škody podľa článku 82 tohto nariadenia, v dôsledku čoho vnútroštátne súdy musia na tento účel uplatniť vnútroštátne pravidlá každého členského štátu týkajúce sa rozsahu peňažnej náhrady, pod podmienkou dodržania zásad ekvivalencie a efektivity práva Únie.

78 Konkrétne treba zdôrazniť, že kritériá na posúdenie náhrady škody, ktorá sa má nahradiť v rámci žalôb určených na zabezpečenie ochrany práv, ktoré osobám podliehajúcim súdnej právomoci vyplývajú z článku 82 GDPR, čo sú kritériá stanovené v rámci právneho poriadku každého členského štátu, musia umožniť zabezpečiť úplnú a účinnú náhradu škody spôsobenej dotknutej osobe v dôsledku porušenia tohto nariadenia (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 4. októbra 2024, Agencija po vpisvanijata, C-200/23, EU:C:2024:827, bod 152, a zo 4. októbra 2024, Patērētāju tiesību aizsardzības centrs, C-507/23, EU:C:2024:854, bod 34, ako aj citovanú judikatúru).

79 Súdny dvor už pripustil, že v medziach vyplývajúcich zo zásady efektivity môžu určité okolnosti ovplyvniť posúdenie náhrady škody podľa článku 82 GDPR, najmä s cieľom obmedziť túto náhradu škody. Rozhodlo sa, že v prípade neexistencie vážnosti ujmy spôsobenej dotknutej osobe môže priznať minimálnu náhradu, pokiaľ takto priznaná nízka výška náhrady môže v plnom rozsahu kompenzovať túto ujmu, čo prináleží overiť tomuto súdu. Rovnako ospravedlnenie môže predstavovať primeranú náhradu nemajetkovej ujmy na základe tohto článku 82, najmä ak nemožno obnoviť stav, ktorý existoval pred vznikom tejto ujmy, pokiaľ je táto forma náhrady, ak je stanovená vnútroštátnym právom, spôsobilá v plnom rozsahu kompenzovať uvedenú ujmu (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 4. októbra 2024, Patērētāju tiesību aizsardzības centrs, C-507/23, EU:C:2024:854, body 35 až 37, ako aj citovanú judikatúru).

80 V prejednávanej veci je cieľom položenej otázky určiť, či má vnútroštátny súd v rámci pôsobnosti článku 82 GDPR s cieľom znížiť náhradu škody, ktorá môže byť priznaná tejto osobe z dôvodu nemajetkovej ujmy, možnosť zohľadniť skutočnosť, že dotknutá osoba dosiahla vydanie príkazu na zdržanie sa konania, v dôsledku čoho tento súd by v praxi nariadil náhradu takejto škody čiastočne v peňažnej forme a čiastočne vo forme tohto príkazu, či dokonca len v tejto poslednej uvedenej forme.

81 Z judikatúry uvedenej v bodoch 78 a 79 tohto rozsudku pritom vyplýva, že na určitú formu náhrady škody stanovenú uplatniteľným vnútroštátnym právom možno nahliadať tak, že je v súlade s GDPR len za predpokladu, že táto forma rešpektuje zásady ekvivalencie a efektivity práva Únie, čo najmä predpokladá, že môže zabezpečiť úplnú a účinnú náhradu škody, ktorá vznikla dotknutej osobe.

82 Najmä náhrada škody na základe článku 82 tohto nariadenia nemôže byť priznaná čiastočne alebo v celom rozsahu formou príkazu zdržať sa konania, pretože právo na náhradu škody stanovené v tomto článku 82 plní výlučne kompenzačnú funkciu, ako je pripomenuté v bode 70 tohto rozsudku, zatiaľ čo príkaz zdržať sa konania vykonateľný voči osobe, ktorá škodu spôsobila, má výlučne preventívny účel. Ako totiž v podstate uviedol generálny advokát v bode 86 svojich návrhov, cieľom takého príkazu je zabrániť opakovaniu konania, ktoré spôsobilo škodu, aby nedošlo k ďalším škodám, nenapravuje však škodu, ktorá už dotknutej osobe vznikla.

83 S prihliadnutím na vyššie uvedené dôvody treba na šiestu otázku odpovedať tak, že článok 82 ods. 1 GDPR sa má vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby sa na účely zníženia rozsahu peňažnej náhrady nemajetkovej ujmy podľa tohto článku, či dokonca nahradenia tejto náhrady škody, zohľadnila okolnosť, že dotknutá osoba dosiahla podľa uplatniteľného vnútroštátneho práva vydanie príkazu zdržať sa opakovania porušenia tohto nariadenia, ktorý je vykonateľný voči prevádzkovateľovi.

O trovách

84 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (štvrtá komora) rozhodol takto:

1. **Ustanovenia nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov),**

   sa majú vykladať v tom zmysle, že:

   nestanovujú v prospech osoby dotknutej nezákonným spracúvaním osobných údajov v prípade, že táto osoba nepožaduje vymazanie svojich údajov, súdny prostriedok nápravy, ktorý jej umožní preventívne dosiahnuť, aby sa prevádzkovateľovi nariadilo zdržať sa v budúcnosti ďalšieho nezákonného spracúvania. Tieto ustanovenia však nebránia členským štátom stanoviť takýto prostriedok nápravy vo svojich príslušných právnych poriadkoch.

2. **Článok 82 ods. 1 nariadenia 2016/679**

   sa má vykladať v tom zmysle, že:

   pojem „nemajetková ujma“ uvedený v tomto ustanovení zahŕňa negatívne pocity dotknutej osoby, ktoré prežíva v dôsledku neoprávneného prenosu jej osobných údajov tretej strane, ako sú obavy alebo nespokojnosť, ktoré sú spôsobené stratou kontroly nad týmito údajmi, ich možným zneužitím alebo poškodením jej dobrej povesti za predpokladu, že dotknutá osoba preukáže, že takéto pocity s ich negatívnymi dôsledkami prežíva práve z dôvodu dotknutého porušenia tohto nariadenia.

3. Článok 82 ods. 1 nariadenia 2016/679

sa má vykladať v tom zmysle, že:

bráni tomu, aby sa na účely posúdenia náhrady nemajetkovej ujmy podľa tohto článku 82 ods. 1 zohľadnila miera závažnosti zavinenia prevádzkovateľa.

4. Článok 82 ods. 1 nariadenia 2016/679

sa má vykladať v tom zmysle, že:

bráni tomu, aby sa na účely zníženia rozsahu peňažnej náhrady nemajetkovej ujmy podľa tohto článku, či dokonca nahradenia tejto náhrady škody, zohľadnila okolnosť, že dotknutá osoba dosiahla podľa uplatniteľného vnútroštátneho práva vydanie príkazu zdržať sa opakovania porušenia tohto nariadenia, ktorý je vykonateľný voči prevádzkovateľovi.

Podpisy